

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-173/11

Priština, 26. jul 2012. godine

U postupku

Đ.M.P.

Podnosilac zahteva/ Žalilac

Protiv

R.H.

Tužena strana/Tuženik

i

X.Z.

Druga tužena strana/Drugi tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu

KPCC/D/A/108/2011 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA20160 i KPA20161), od dana 13. maja 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 26. jula 2012. godine, donosi sledeću

PRESUDU

- 1- **Žalbe uložene od strane Đ.P. dana 3. novembra 2011. godine, upisane pod brojevima GSK-KPA-A-173/11 i GSK-KPA-A-174/11, su spojene jedinstvenom predmetu upisanim pod brojem GSK-KPA-A-173/11.**
- 2- **Odbijaju se kao neosnovane žalbe uložene od strane Đ.P. dana 3. novembra 2011. godine.**
- 3- **Potvrđuje se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/108/2011, od dana 13. Maja 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmete upisane pod brojevima KPA20160 i KPA20161.**
- 4- **Žalilac treba da plati troškove postupka određene u iznosu od € 55 (pedeset i pet) u roku od 90 (devedeset) dana od dana prijema presude ili putem prinudnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 4. decembra 2006. godine, Đ.M.P., u svojstvu člana domaćinstva u ime njegovog pokojnog oca, je podneo nekoliko imovinskih zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KPA), kojima je među ostalog tražio potvrđivanje imovinskog prava i ponovni posed nad sledećim parcelama: br. 726/2, na mestu zvanom "Ljigata", njiva III klase, u površini od 16 ar i 79 m² te i br. 728/1, na mestu zvanom "Ljigata", njiva III klase u površini od 18 ar i 49 m². On je objasnio da su ove katastarske parcele pripadale njegovom ocu M.P.S., te i da su bile zauzete.

U prilogu njegovom imovinskom zahtevu, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Njegov izvod iz matične knjige rođenih, izdat 2. novembra 1998. godine, od strane Opštine Vučitrn, Republika Srbija;
- Prepis posedovnog lista br. 221, izdat 6. septembra 1999. godine, od strane Opštine Vučitrn, katastarska tone Grace, Republika Srbija, i
- Lična karta, izdata 19. marta 1997. godine, od strane Opštine Vučitrn, Republika Srbija.

Posedovni list br. 221 pokazuje da je M.S.P. bio vlasnik sledećih parcela koje su predmet zahteva u Opštini Vučitrn, katastarska zona Grace:

U daljem postupku, podnosilac zahteva je dostavi sledeću dokumentaciju:

- Izvod iz matične knjige umrlih nosioca imovinskog prava, izdat 26. oktobra 2007. godine u Kraljevu, Opština Vučitrn, Republika Srbija;
- Kopija plana br. 953-1/2010-80, izdata 10. marta 2010. godine, od strane Katastarske uprave u Vučitrnu, Republika Srbija;
- Kopija plana br. 953-1/2010-182, izdata 28. maja 2010. godine, od strane Katastarske uprave Vučitrn, Republika Srbija;
- Prepis br. 952-1/2010-2123 posedovnog lista br. 221, izdatog dana 28. maja 2010. godine od strane Katastarske uprave Vučitrn, Republika Srbija;
- Kopija plana 953-1/2010-284, izdata dana 24. avgusta 2010. godine;
- Kopija plana br. 953-1/2010-312, izdata 15. septembra 2010. godine, od strane Katastarske uprave Vučitrn, Republika Srbija;

Prvo obavljeno od strane KIA dana 19. marta 2007. godine (KPA20161) i 29. avgusta 2007. godine (KPA20160 i KPA20161) je bilo netačno. Prema tome, dana 16. septembra 2010. godine, ekipa za obaveštenje KAI he otišla na mestu na kome se navodno nalazila imovina u predmetu i postavila znak koji je indicirao da je imovina predmet spora te i da zainteresovane strane trebaju podneti svoj odgovor u roku od 30 dana. Nađeno je da su obe parcele zauzete.

Potvrđivanje (za KPA20160 dana 27. septembra i za KPA20161 dana 22. oktobra 2010. odine) gore navedenih obaveštenja je obavljeno na osnovu katastarskih mapa, ortofoto i GPs koordinata, te je nađeno da je tačno obavljeno.

Na osnovu posedovnog lista br. 221, službenici KAI su našli posedovni list br. 221 Ujedinjenih nacija izdat dana 25. septembra 2007. godine od strane Opštine Vučitrn, za katastarsku zonu Grace, i certifikat o pravima nad nepokretnom imovinom br. UL-70202022-00221 izdat dana 27. avgusta 2010. godine od strane Opštine Vučitrn, koji pokazuje da su parcele bile u posedu M.S.P. – oca podnosioca zahteva – kao vlasnika ovih nepokretnih imovina. Izvod iz matične knjige rođenih podnosioca zahteva kao i izvod iz matične knjige umrlih nosioca imovinskog prava su verifikovani.

KAI je zatražila od podnosioca zahteva da dostavi izvod iz matične knjige rođenih njegovog oca te ga je upitala da li je ostavinski postupak bio zasnovan. Podnosilac zahteva je odgovorio da je njegov otac preminuo 22. marta 1993. godine, te da ostavinski postupak nije bio zasnovan.

Dana 20. oktobra 2008. godine, nakon što su prva obaveštenja obavljena od strane KAI bila netačna, R.H. (u daljem tekstu: prvi tuženi) je dostavio odgovor KAI, u kome je naveo da je u 2001. Godini, kupio predmetne imovine koje su predmet spora starne podnosioca zahteva, Đ.P., te da je sa njime obavio unutrašnji ugovor. Po njemu, ovaj ugovor nije bio overen pred sudom pošto sudovi nisu bili operativni u to vreme.

U smislu ovog ustanovljavanja, tužena strana je dostavila, nepotpisanu, bez datuma i ne overenu kopiju punomoćja datu od strane S.P. (supruga nosioca imovinskog prava i majke podnosioca zahteva), kojom ona daje ovlašćenje njenom sinu-podnosiocu zahteva- da sastavi i potpiše u njeno ime i njen interes kupoprodajni ugovor na 1/3 idealnog dela nepokretne imovine upisane u posedovnom listu br. 221 i br. 222, i primi kupoprodajni iznos za ove nepokretne imovine.

Dalje, prva tužena strane je dostavila izjavu, koja je po njemu, data od strane podnosioca zahteva, overenu dana 18. maja 2001. godine, pred Opštinskim sudom u Vršcu, Srbiji, koja glasi da on prihvata njegov li;ni potpis u kupoprodajnom ugovoru. Izveštaju o verifikaciji KAI od dana 8. decembra 2010. godine, potvrđuje činjenicu da je ova izjava data od strane podnosioca zahteva pred Opštinskim sudom u Vršcu dana 18. maja 2001. godine, pod brojem VR. Nr. 1085/2010.

Dana 2. februara 2010. godine, KAI je kontaktirala podnosioca zahteva i upitala ga u vezi navoda prve tužene strane, koji navodi da je među katastarskim parcelama upisanim u posedovnom listu br. 221, takođe kupio od njega (Đ.P.) katastarske parcele br. 726/2 i br. 728/1. Podnosilac zahteva je odgovorio da nije bilo navodnog unutrašnjeg ugovora u vezi kupoprodaje nepokretne imovine između njega i prve tužene strane. On je dalje izjavio da su on i njegova porodica, takođe i njegova majka, bili u posed i koristili imovinu sve do 2004. godine.

U međuvremenu, dana 23. septembra 2010. godine (nakon ponovnog obaveštenja obavljenog od strane KAI), X.Z. (u daljem tekstu: *druga tužena strana*), u obaveštenju je primio i potpisao obrazac u vezi učešća u postupku, te je izrazio njegov interes u pravnom postupku pred KKAI.

Takođe, u još jednom razgovoru (28. oktobra), između KAI i podnosioca zahteva, isti je ponovo potvrdio da su on i njegova porodica, takođe i njegova majka S.P., bili u posedu imovine u zahtevu (parcele br. 726/2 i br.

728/1) do 2004. godine. Dalje u njegovom dopisu, podnositelj zahteva je izjavio da su imovine u zahtevu nezakonito zauzete od strane tužene strane nakon smrti njegove majke te i nije zasnovan ostavinski postupak.

Kako bi podržao i potvrdio gore navedenu izjavu, dana 10. novembra 2010. godine, podnositelj zahteva je dostavio KAI pismenu izjavu putem koje je indicirao da nepokretne imovine koje su upisane na ime njegovog oca M.P. nisu prodate zbog činjenice da, prema njemu, niko nije imao pravo da to uradi, te je odbio da je kao nasljednik nepokretnih imovina potvrdio punomoćje i izjavu. Pored toga, u istoj izjavi on je istakao da je S.P., supruga nosioca imovinskog prava i njegova rođena majka, bila u posedu parcela u predmetu do 30. decembra 2004. godine, što se podudara sa danom njene smrti.

Onda, dana 17. decembra 2010. godine i 3. februara 2011. godine, KAI je kontaktirala podnosioca zahteva i ponovo ga upitala da li su navodi tužene strane i njegov odgovor bili isti u prethodnoj izjavi – da su on i njegova porodica, i njegova majka S.P., bili u posedu i koristili imovinu u zahtevu (uključujući i traženu imovinu pod brojevima 726/2 i 728/1) do 2004. godine. U ovom dopisu, podnositelj zahteva je dalje naveo da su imovine u zahtevu bile nezakonito zauzete od strane tužene strane nakon smrti njegove majke.

Dana 28. februara 2011. godine, KAI je kontaktirala drugu tuženu strani i upitala ga u vezi njegovih imovinskih zahteva u vezi parcela br. 726/2 i br. 728/1. On je odgovorio da je kupio parcele u zahtevu od strane M.P. dana 25. februara 1977. godine. On je izjavio da je isplatio kupoprodajnu cenu u potpunosti te je M.P. trebao platiti porez na prenos, ali u vreme kada je prenos trebao biti obavljen on je odbio da plati porez te prema tome imovina nije prenet na njegovo ime (na ime druge tužene strane).

Dalje, prema njemu, u 1984. godini, kada je obavljena komasacija zemljišta, otac podnosioca zahteva je otišao kod njega i predao mu dokumentaciju o komasaciji zemljišta na njegovo ime (na ime X.Z.). Na kraju, u njegovoj izjavi, druga tužena strana je naglasila da je od tada koristio ove nepokretne imovine te i da otac podnosioca zahteva nikada nije bio protiv toga, te i da njegov sine možda ne zna za to. Kako bi podržao njegove tvrdnje, isti je dostavio zapisnik o ustanovljavanju činjeničnog stanja br. (nečitko) izdat u selu Grace i u selu Donje Stanovce, Opština Vučitrn.

Dana 28. februara 2011. godine (na isti dan), KAI je kontaktirala podnosioca zahteva i upitala ga u vezi navoda druge tužene strane, da je on kupio nepokretnu imovinu u zahtevu. Odgovor podnosioca zahteva je bio da na osnovu njegovog saznanja, njegov pokojni otac nije prodao nepokretne imovine X.Z. te i da su iste bile u posedu njegove majke, S.P., do kraja 2004. godine, kada je i preminula.

Takođe, dana 15. marta 2011. godine, KAI je kontaktirala podnosioca zahteva i upitala ga u vezi navoda druge tužene strane da je isti u posedu predmetnih imovina (katastarske parcele br. 726/2 i 723/1) od 1977. godine. Podnosilac zahteva je odgovorio da nije istina sa su ove parcele bile kupljene ili korišćene od strane druge tužene strane te i da je njegova majka, S.P., koristila sve parcele upisane u posednovnom listu br. 221, uključujući i ove predmetne parcele, do 2004. godine, kada je i preminula.

Dana 14. aprila 2011. godine, prva tužena strana (R.H.) je dala izjavu u kojoj je naveo da je kupio iste parcele od strane Đ.P., ali nije tačno znao koje su to parcele. On je dalje izjavio da su parcele koje su pitanje predmeta u ovom slučaju pripadale drugom tuženom (X.Z.) te i da je on to saznao kada je ekipa za obaveštenje KAI posetila parcele. Pošto su, prema njemu, ove parcele bile u posedu druge tužene strane za 20-30 godina, on je zatražio da se povuče iz postupka.

Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI) je odlukom KPCC/D/A/108/2011, od dana 13. maja 2011. godine, odbila zahteva, pošto isti ne spadaju u sklopu nadležnosti KKAI. Tačka 42 odluke, među ostalog, propisuje sledeće: *“Podnosilac zahteva navodi da je njegova majka S. zadržala posed nad predmetnom imovinom do decembra 2004. Godine”*. Onda, tačka 47 iste odluke glasi: *“...podnosilac zahteva tvrdi da je njegova majka ostala u posedu do decembra 2004. Godine, dosta kasnije nakon završetka oružanog sukoba na Kosovu”*. Dalja, pod istim brojem odluke propisano je da *“Podnosilac zahteva je potvrdio da nije došlo do gubitka poseda usled sukoba u 1998-1999. Godini, ali je nakon smrti njegove majke u 2004. Godini, imovinu zauzela nepoznata lica”*. pod takvim okolnostima, Komisija je došla do sledećeg zaključka: *“da se zahtevi odbace jer su van nadležnosti Komisije”*.

Odluka je uručena podnosiocu zahteva dana 23. septembra 2011. Godine. Dok su prva tužena strana i druga tužena strana primile odluku dana 12. septembra 2011. godine.

Dana 3. oktobra 2011. godine, podnosilac zahteva (u daljem tekstu: žalilac) je uložio žalbe Vrhovnom sudu, kojima je napao odluku KKAI zbog (a) pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i (b) pogrešne primene materijalnog prava.

Netačno utvrđivanje činjeničnog stanja u odluci Komisije je prema podnosiocu zahteva zasnovana na pogrešnim citiranjem njegove izjave kao što sledi: *“Njegova pokojna majka je bila u posedu predmetne imovine do decembra 2004. godine, kada je preminula”*. Dalje, on je istakao sledeće: *“jasno je pogrešno da je ovo navedeno u njegovoj izjavi”*.

U njegovoj žalbi isti dalje navodi da on nikada nije rekao da je njegova majka bila u posedu nepokretnih imovina do njene smrti. Takođe je izjavio da je njegova porodica izgubila posed nepokretnih imovina nakon

što su napustili Kosovo u 1999. godini, te i da nisu bili u posed istih u vreme kada je podnet imovinski zahtev, kao što nisu ni danas.

Dalje u žalbi, on se takođe odnosi na drugu odluku Komisije KPCC/D/R/23/2008, od dana 28. avgusta 2010. godine, u vezi predmeta KPA20162 (predmet Žalbenog veća GSK-KPA-A-92/11) koji se odnosi na parcelu br. 782/2 – kuća u površini od 83 m² koja je upisana isto kao i ostale imovine u posedovnom listu br. 221 -, gde je naveo da je KAI odlučila u ovom zahtevu da je otac podnosioca zahteva vlasnik. Dalje, prema njemu, u ovim predmetima: KPA2063, KPA20164, KPA20165, KPA20165, KPA20166, KPA20167, KPA20168, KPA20169, KPA20161 i KPA20160 (Žalbeno veće je spojilo žalbe u jedinstvenoj žalbi pod brojem GSK-KPA-A-92/11), KAI nije ustanovila činjenicu da je njegova majka bila u posedu imovine do decembra 2004. godine. Podnosilac zahteva izjavljuje da je nelogično da neko može da ima u posed zemlju a ne kuću. Drugačija situacija u kojoj neko ima posed nad kućom a ne nad zemljištem bi bila logičnija. Prema tome, on smatra da je Komisija KAI drugačije ustanovila i odlučila slične predmete.

Prema žaliocu, činjenično stanje je pogrešno ustanovljeno kao i materijalno pravo, odnosno član 3. UNMIK Uredbe 2006/50, je pogrešno primenjen.

Žalilac zahteva da odluka u njegovoj žalbi bude u njegovu korist, kako imao u ponovnom posedu predmetne imovine i upisao iste na ime njegovog oca.

Žalba je uručena prvoj tuženoj strani (u daljem tekstu: prvi tuženik) dana 11. oktobra 2011. godine, dok je drugoj tuženoj strani (u daljem tekstu: drugi tuženik) ista uručena 7. oktobra 2011. godine. Tuženici nisu odgovorili.

Vrhovni sud je spojio žalbe.

Pravno obrazloženje:

Spajanje žalbi:

Član 13.4 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu predviđa da Vrhovni sud može da odluči o spojenim žalbama kada je takvo spajanje izvršila Komisija u skladu sa članom 11.3 (a) ove

Uredbe. Ovaj odeljak omogućava Komisiji da spoji zahteve za potrebe razmatranja i donošenje odluka kada postoje zajednička pravna i dokazna pitanja.

Član 408.1, u vezi člana 193 Zakona br. 03/L-006 o Parničnom postupku, koji se primenjuje u postupcima pred Vrhovnim sudom Kosova na osnovu člana 12.1 UNMIK Uredbe zamenjene Zakonom br. 03/L-079, predviđa mogućnost spajanja svih žalbi putem rešenja ako doprinosi efektivnost postupka.

U tekstu žalbi koje su podnete od strane žalioaca, Vrhovni sud je našao da pored drugačijih brojeva predmeta za koje je uložena žalba, činjenični i pravni osnov, kao i pitanje dokaza su u kompletu isti u oba 2 (dva) predmeta. Jedino parcele koje su pitanje imovinskog prava, koje su tražene u svakom zahtevu, su različite. Žalbe su zasnovane na istim objašnjavajućim činjenicama i istoj dokumentaciji. Što više, pravno obrazloženje dato od strane Komisije u zahtevima je isto. Očigledno je efikasnije ako bi se spojili zahtevi.

Žalbe upisane pod brojevima GSK-KPA-A-173/11 i GSK-KPA-A- 174/11 su spojene jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-173/11.

Prihvatljivost žalbi:

U smislu člana 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka može uložiti žalbu u roku od 30 (trideset) dana od dana obaveštenja o odluci.

U konkretnom slučaju, odluke KKAI je uručena žalioцу dana 23. Septembra 2011. godine, koji je bio stranka u prvostepenom postupku, dok je isti uložio žalbe 3. oktobra 2011. godine, što znači manje od 30 dana nakon prijema obaveštenja o odluci Komisije.

Prema tome, žalbe su prihvatljive.

Zasnovanost:

Vrhovni sud primećuje da, na osnovu dostavljene dokumentacije od strane podnosioca zahteva i izveštaja u verifikaciji Izvršnog sekretarijata, Komisija je tačno ocenila da gubitak imovine u zahtevu nije bio rezultat

okolnosti koje su nadovezane oružanim sukobom iz 1998-1999. godine te je prema tome pravedno odlučila kada je odbacila zahteve.

Vrhovni sud želi navesti da KKAI nije pogrešno citirala žalioca, kao što je naglašeno u žalbi koju je on uložio. U njegovoj pismenoj izjavi od dana 10. novembra 2010. godine, žalilac je naglasio da je supruga nosioca imovinskog prava, njegova majka, bila u posedu i koristila imovinu u zahtevu do 30. decembra 2004. godine, što se podudara sa danom njene smrti. Iste tvrdnje su takođe ponovo potvrđene u dopisima podnosioca zahteva sa KAI u 2010. i 2011. godini. Prema tome, na osnovu ove situacije, Sud nalazi da nije bilo pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja kao pravog osnova za ulaganje žalbe od strane žalioca.

Na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima prava da zatraži od Komisije ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo da je dokazao svojину nad privatnom imovinom već i da on ili ona trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga direktno povezanih ili koji proizlazi iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovom predmetu, međutim, podnosilac zahteva nije dokazao da je bio sprečen da uživa traženo imovinsko prava zbog oružanog sukoba u 1998/1999. godini. Žalilac ne potvrđuje da je on ili njegova majka trebala napustiti imovinu zbog oružanog sukoba. Suprotno od toga, žalilac navodi da je njegova majka- supruga nosioca imovinskog prava- bila u posedu parcela u predmetu do 30. decembra 2004. godine.

Prema tome, nema znaka ili bilo kojeg dokaza da je podnosilac zahteva izgubio imovinu kao rezultat oružanog sukoba na Kosovu u 1998/1999. godini. Suprotno od toga, činjenice koje predstavio žalilac daju razloge za verovanje da je imovina izgubljena nakon smrti njegove majke u 2004. godini.

Prema tome, pošto zahtevi ne spadaju u sklopu nadležnosti KKAI, ista nije odlučila povodom vlasništva žalioca te prema tome dalje razmatranje povodom ovog pitanja nije bilo potrebno. U odnosu na gore navedeno, Vrhovni sud nalazi da odluka KKAI ne sadrži bilo kakvu povredu materijalnog prava, kao još jedan pravni osnov za ulaganje žalbe od strane žalioca.

Vrhovni sud odbija gore navedene žalbe te prema tome, na osnovu gore navedenog pravnog obrazloženja, potvrđuje se odluka Komisije. Sud želi dodati da na osnovu slične činjenične i pravne situacije, svi paralelni predmeti su rešeni na isti način.

Ova odluka ne prejudicira pravo tuženika da potražuje potvrđivanje njegovog imovinskog prava pred nadležnim lokalnim organima.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti više € 4000: € 25.

Ove sudske troškove će snositi tuženik pošto je isti izgubio slučaj. Na osnovu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje kazne za osobu sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu ne može biti manji od 30 dana i veći od 90 dana. Vrhovni sud je odlučio da se, u konkretnom slučaju, sudske kazne trebaju biti plaćene u roku od 90 dana od dana prijema presude. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva - Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Phil Drake, EULEX glavni zapisničar